

GÖÇMENLERLE DAYANIŞMA ve ANTİKAPİTALİST BLOK

Antikapitalist Mücadele ve Göçmenler

İlk bakışta, kapitalizme karşı verilecek mücadele ile göçmen düşmanlığına karşı mücadele birbirinden ayrı konular gibi görünebilir. Çünkü göçmen düşmanlığının, bireylerin önyargılarından kaynaklandığına dair görüşler oldukça yaygın ve bunlar sorunun kaynağını görmemizi zorlaştırıyor.

Gerçekte, tüm diğer ayrımcı fikirler gibi göçmen düşmanlığı ve ırkçılık da içinde bulunduğumuz sistemin ürettiği çelişkilerin bir sonucu. Üstelik bunlar kendiliğinden, kaçınılmaz olarak üreyen fikirler değil; bazen sorumsuzlukla ve kör ile sağırı oynayarak, bazen ise doğrudan ve yüzsüzce söylenen yalanlar üzerinden, siyasetçiler ve medya tarafından kışkırtılıyor veya canlı tutuluyor.

Aynı zamanda artan yoksulluk, işsizlik, güvencesizlik ve yetersiz sosyal hizmetlerin sorumlusu olarak, vergi kaçırın, kıdem tazminatına saldıran, kamu kaynaklarını borç ödemek için kullanan patronların değil, işçi sınıfının en güvencesiz kesimi olan göçmenlerin hedef gösterilmesi, daha insanca bir yaşam için verilecek mücadeleyi parçalar.

Tabii senelerdir kayıtsız, güvencesiz, çoğu zaman insanlık dışı koşullarda ve açlık sınırına bile erişmeyen ücretlerle çalışan, bu sayede patronlar tarafından muazzam bir kâr kapısı olarak görülen göçmenlerin eşitlik talep etmesinin önünü tıkamak da cabası.

Göçmenlerin ezilmesi, T.C. vatandaşı olan emekçileri daha güçlü yapmaz. Aksine, göçmenlerin emeğinin hiçe sayılması, tüm emekçilerin hakkına saldırılmasını kolaylaştırır. Göçmenlere yönelik nefret, hep beraber ortak talepler etrafında yan yana yürümümüzün önündeki en büyük engellerden biridir.

Bununla beraber, göçmenlerin feci koşullarının iyileştirilmesi için, başta sivil toplum olmak üzere, çeşitli kuruluşlarda pek çok insan fedakârca çalışıyor. Ancak bunlar gündelik yardımlar sağlamanın ötesine geçemiyor, göçmenlerin içinde bulunduğu küresel durumu onların talihsiz yazgısı gibi gören ve çözümü merhametli olmakta bulan bir perspektiften fazlasını sunamıyorlar ne yazık ki.

Oysa göçmenlere reva görülen sefalet de, nefret de çözümsüz değil ve buna son vermek de yardımseverlik değil, hepimizin ortak talebi olmalı. Tüm bu adaletsizliğin sorumlusunun kapitalizmin savaş makinesi ve ekonomik/politik kurumları olduğunu gösteren ve eşitlik için tüm emekçileri bir araya getirmeyi hedefleyen bir hareket, yalnızca göçmenleri değil hepimizi güçlendirecektir.

Özetle, bugün Türkiye’de bir yaşam kurmuş olan milyonlarca göçmen emekçinin eşit hakları için verilecek mücadele ile süregiden irili ufaklı tüm emek mücadelelerini birleştirme hedefi gütmeyen bir Antikapitalist hareket hayal edilemez. Bu broşür böyle bir hedef ve perspektifi savunmak için hazırlandı. Çünkü ancak beraber yürürsek kazanabiliriz!

İrkçılığa, Faşizme, Şiddete Dur De! Saldırıları durdurabiliriz

Son zamanlarda daha da görünür hale gelen ırkçı saldırılar ne yazık ki ne tesadüf ne de kişisel hezeyanlar sonucu ortaya çıkan tekil olaylardır. Savaş, yoksulluk ve giderek artan eşitsizlik nasıl kapitalizmin bitmeyen kâr ve hegemonya hırsının bir ürünü ise, ırkçılık da kapitalizmin, eşitsizliği ve yoksulluğu görünmez kılmak ve milyonları yapay bir bölünme ile gerçeklerden uzak tutmak için kullandığı araçlardan biri.

Küresel kapitalizm özellikle son birkaç yılda çoklu krizle karşı karşıya kaldı. 2020'de pandemi felaketi ile krizler iyice derinleşti. Savaşlar, kıtlık, doğa felaketleri, kitlesel ölüm ve göçlerin içinde, saldırgan bir dil ve her fırsatta başkanların birbirini tehdit ettiği bir dünya politikası izliyoruz. Birçok iktidar başka bir çıkış göremediği için bu krizi atlatmanın yolunu ırkçı, ayrımcı ve şiddet dolu bir söylem ile toplumu bölmek ve bölünmüş tutmakta buluyor.

Sadece Türkiye'de değil, dünyada da ırkçı saldırı örnekleri giderek daha görünür olmaya başladı. Türkiye özelinde, militarizm ve milliyetçilik söylemi ile birlikte ırkçı saldırıların çeperlerini daha da genişlettiğini görüyoruz. Daha önce Kürt mevsimlik işçilere saldırılara tanık oluyorduk, şimdi daha pervasızca sergilenir oldu. Suriyeli mülteci/göçmen ve sığınmacılar, Türkiye'de hükümetten muhalefete herkesin kendilerini bir tehdit kozu olarak kullanması, dünyanın da gözünü kulağını kapaması sonucunda, buldukları her yerde, sadece o an orada var oldukları için saldırıya, tacize uğruyor hatta öldürülüyorlar.

Bunun sorumlusu elbette öncelikle hegemonya, zenginleşme ve güç hırsı ile o savaşlara yol açanlarıdır. Savaşlar sadece yıkıma ve ölüme değil, bunun yanında çok uzun süren yoksulluk dönemlerine, milyonlarca insanın geleceksiz ve güvencesiz yaşamamak için göç etmesine sebep oluyor. Sadece savaşlar da değil, kapitalizmin yarattığı eşitsizlik koşulları sonucunda ortaya çıkan yoksulluk da en büyük göç nedenlerinden biridir. Bunların sorumluları, iktidarı ellerinde tutan ülke yönetimlerinin yanı sıra, küresel gelirin yüzde 90'ını ellerinde bulduran ve zenginliklerini artırmak uğruna bu yoksulluk ve savaşları finanse eden sermayedarlar.

Amerika'da ırkçı polis şiddeti ile öldürülen George Floyd'un ardından ortaya çıkan öfke sadece Amerikan polisinin bitmeyen ırkçı kötü muamelesine ve siyahların öldürülmesine sessiz kalınmasına ya da değersizleştirilmesine değil, bu gerçeği yaşamalarına neden olan yukarıda saydığımız tüm eşitsizliklere karşı bir öfkeyle daha büyük bir harekete dönüştü.

İrkçılık karşıtı mücadeleyi, ırkçılığın hiçbir haline hiçbir koşulda izin vermeyerek, ırkçıları teşhir ederek, etmeye devam ederek yürütmeliyiz. Aynı zamanda, bulunduğumuz her yerde ırkçılığa karşı mücadeleyi, onu yaratan nedenlere karşı mücadele ile birleştirerek daha kolay büyütebiliriz. Tüm mücadele alanlarını, aynı zamanda ırkçılık karşıtı

Amerika'dan Almanya'ya, dünyanın her yerindeki ırkçılık karşıtı, mülteci/göçmen/sığınmacı dostu mücadeleler bizlerin korkakça saldırılar düzenleyen ırkçılardan çok daha fazlası olduğumuzu gösteriyor.

İrkçılığı yenebilir, bu saldırıları durdurabiliriz.
Herkes için adil, eşit ve yaşanabilir bir dünya yaratabiliriz.

Her yerde, herkese yer var!

Göç Sorunu

“Yayılan bir kapitalist sistemin, bulabildiği bütün emek gücüne ihtiyacı vardır. Zira daha çok sermayenin üretilmesini, paraya çevrilmesini ve biriktirilmesini sağlayan malları üreten bu emektir. Sistem dışına atmak anlamsızdır. Fakat eğer sermaye birikimini en üste çıkarmak isteniyorsa, aynı zamanda üretim maliyetlerini, bu yüzden de emek gücü maliyetlerini ve emekçi hareketin eylemlerine yol açan siyasal rahatsızlığın maliyetlerini en aza indirmek gereklidir. İrkçılık işte bu hedefleri azami ölçüde gerçekleştirmeyi sağlayan sihirli bir formüldür.”

- Wallerstein, Kapitalizmin İdeolojik Gerilimleri

Bir başka ülkeden büyük çapta göçmen işçi getirme yoluna başvuran ilk sanayi ülkesi İngiltere idi. 1845-1847 kıtlığından sonra tarım hayatı İngilizlerin toprak siyaseti yüzünden felce uğrayan, açlık sonucu aileleri dağılıp yok olan yüz binlerce İrlanda köylüsü denizi aşmış Liverpool'a ve Glasgow'a geçtiler. Zamanla bir çeşit İrlandalı gettoları haline gelen en kötü izbelerde oturdular, en ağır yapı işlerinde, doklarda, demir döküm fırınlarında çalıştılar. Buhar makinesinin bulunmasından sonra İngiliz sanayiinin büyümesi için gerekli altyapı kuruluşlarının yapımında en vazgeçilmez işçiler onlar oldu.

Bu statüdeki emek gücü; ucuz, örgütsüz ve güvencesiz çalışmaya rıza göstermek mecburiyetinde olan, sınıfsal eylemlerin riskini göze alamadığı için sermaye için yaratacağı siyasal sıkıntıların en aza indirilmesi amacıyla uygun bir emek gücüdür. Göçmen statüsü bu amaç için üretilmiştir. Dahası, bir kriz anında kendisinden kurtulması en kolay emek gücüdür.

Sermayenin birikim ve pazar krizinin derinleşmesinin ve sınırlı pazarlarda artan rekabetin sonucu ve reçetesi olarak ortaya çıkan neoliberal birikim stratejisi döneminde, üretim maliyetlerini minimum seviyeye çekmek, emekçilerin sosyal refah ve güvence kazanımlarını tasfiye etmek açısından, göçmen emeği daha önemli bir hale geldi. Birikim krizinin çevre ülkelerde artırdığı yoksulluk ve kızışan rekabetin türevi olarak yaygınlaşan bölgesel savaşlar, ihtiyaç duyulan göçmen emek gücünün merkez ülkelere doğru akınını sağladı. Böylece göçmen sorunu nicelik olarak büyüdü. Göçmenler örgütsüz, düşük ücretle, uzun çalışma saatlerinde sorunsuz çalışmaya devam etsinler diye siyasi koşullar yaratıldı.

Göçmenlik eskisi gibi bir hak sorunu olarak değil bir güvenlik sorunu olarak ele alınmaya ve bu tema sürekli işlenmeye başlandı. Oluşturulan ırkçı atmosferle göçmenlerin seslerini yükseltme/itiraz etme koşulları tümünden azaltıldı. Göçmenleri kültürel yozlaşmayla, terör riskiyle ve bedavacı yaşamla eşitleyen bir propaganda sağanağı hayata geçirildi. Yoğun göçmen dalgası sayesinde o ülke işçilerinin ücret, çalışma, sosyal güvence ve örgütlenme haklarında ciddi gerilemeler patronlar tarafından hayata geçirildi.

Günümüzde içinde bulunduğumuz iklim krizinden, kuraklıktan, suya erişimin oldukça

kısıtlanmasından dolayı ülkelerinden başka yerlere göç etmek zorunda kalan insanlar da var. Bu insanlar belki ilk önce kendi ülkelerinde yer değiştiriyorlar. Ama iklim kriziyle ilgili acil radikal önlemler alınmazsa gittikçe daha fazla insan, yer değiştirmek ve buldukları ülkeden başka yerlere göç etmek zorunda kalacak. Son zamanlarda yaşananları, Ankara'daki kum fırtınasını, Amerika'nın San Francisco şehrindeki yangınlardan dolayı kıpkırmızı bir dumanın tüm şehri kaplamasını göz önüne alırsak, iklim nedeniyle göçün o kadar uzak bir tarihte olmayacağını görürüz. Bizim yapmamız gereken, Türkiye'de ve dünyada son zamanlarda artan doğa talanına, karşı çıkmak, gittikçe artan iklim krizine karşı acil tedbir alınmasını savunmak olmalıdır ki biz de dahil, ileride daha fazla insan buldukları ülkeyi ve yerlerini değiştirmek zorunda kalmasin.

İçinde bulunduğumuz zamanda göçmen olmak artık tüm ülkeleri ve o ülkelerdeki yoksul insanları etkileyen ve etkileyecek olan bir durum. Bunun için, göçen insanların göçtükleri ülkelerde ırkçılığa maruz kalmalarına karşı olmak ve dayanışma göstermek çok önemlidir.

Göçmen İşçiler, İşçi Sınıfının Ayrılmaz Bir Parçasıdır

Göçmenlik olgusu tüm dünyada yayılıyor

Savaşlar, iç savaşlar, bölgesel çatışmalar, ekonomik krizler, iklim felaketleri, yoksulluk vb. göçmenliğin temel sebepleri. Bugün dünya genelinde 270 milyona yakın göçmen var. Hindistan (18 milyon), Meksika (12 milyon) ve Çin (11 milyon) en fazla göç veren ülkeler. ABD (51 milyon), Almanya (12 milyon), Suudi Arabistan (12 milyon), Rusya (11 milyon), BAE (10 milyon), Fransa (8 milyon) ve İngiltere (8 milyon) en çok göç alan ülkeler. Göçmen işçiler, dünya genelinde çalışma yaşamının önemli bir parçası. 270 milyon göçmenin 165 milyonu işçi.

Türkiye’de 5 milyondan fazla göçmen yaşıyor

Göçmenlerin bir kısmı can güvenliği nedeniyle Türkiye’ye geliyor. Buldukları ülkede siyasi görüşleri, dinleri, dilleri, ırkları gibi özellikleri nedeniyle yaşayamaz hale geldikleri için göç etmek zorunda kalıyorlar. Bazıları da ekonomik nedenlerle göç ediyor. Türkiye’deki göçmenlerin en büyük bölümünü iç savaştan kaçan 3,6 milyon Suriyeli oluşturuyor. İkinci büyük grup ise Afganistan’dan gelenler; sayıları yaklaşık 500 bin civarında. Ayrıca Irak, İran, Kafkasya, Afrika, Orta Asya ve diğer bölgelerden gelenler de var.

Türkiye’de milyonlarca göçmen işçi çalışıyor

Türkiye’de çalışma yaşamındaki göçmen işçi sayısı 2 milyon, bunun 1,2 milyonu ise Suriyeli işçiler. Göçmen işçilerin büyük bir bölümü kayıtsız çalışıyor. Kayıtlı çalışan göçmen işçi sayısı, 35 bini Suriyeli olmak üzere, toplam 115 bin. Patronlar, daha düşük ücret vermek için, göçmen işçileri kayıt dışı ve kaçak çalıştırmaktadırlar. Kayıt dışı çalışan göçmenlerin beşte biri (yaklaşık 300 bin kişi) 15 yaş altı çocuklardan oluşuyor.

Sendikalar göçmen işçilerle ilgili bir örgütlenme çalışmasına girmiyorlar. Bu önemli bir eksiklik. Sendikaların, tüm göçmen işçilerin kayıt altına alınması ve örgütlenmesi için çaba göstermesi gerekir.

Göçmen işçilerle birleşen işçi sınıfı, patronlara karşı daha güçlü olacaktır.

Göçmenler, yerli işçilerin yarısı kadar ücret alıyor

Kayıt dışı çalışan göçmenlerden, düzenli işi olmayanlar ayda ortalama 1100 TL, düzenli işi olanlar ise 1400 TL kazanıyor. Göçmen işçiler, yerli işçilerin yaklaşık yarısı kadar ücret alabiliyorlar. Bu da göçmen işçilerin örgütlenmesinin ve ücret düzeylerinin yukarı çekilmesinin, bütün işçiler için ne kadar önemli olduğunu göstermektedir.

Göçmenlere yıllardır kalıcı bir statü verilmiyor

Göçmenler, temel haklardan yoksun bırakılarak, hayatlarını çok zor koşullarda devam ettiriyorlar.

Göçmenlerin yaşam koşulları, salgınla beraber daha da kötüleşti. Salgın döneminde göçmen işçilerin yüzde 80'i işsiz kaldı, kısa çalışma, işsizlik veya ücretsiz izin ödeneklerinden yararlanamadılar.

Göçmenlerin büyük çoğunluğu Geçici Koruma statüsünde. Bu statü normalde 6 ay ya da 1 yıl gibi süreleri kapsar. Bu süre sonunda o kişiye kalıcı statü verilmesi gerekir. Suriyeliler için bu geçici statü neredeyse 10 yıldır sürüyor. İnsanlar burada doğuyorlar, ölüyorlar, hasta oluyorlar, evleniyorlar, kiracı oluyorlar. Ama en temel haklardan yoksun yaşamaya devam ediyorlar.

7 |

Göçmenlere temel hakları verilmelidir

Göçmen sorununun kalıcı çözümü için, tüm göçmenlere yasal bir şekilde çalışabilecekleri, korkmadan yaşayabilecekleri olanakların sağlanması, mültecilik haklarının tanınması gerekir. Mültecilik hakkı şu anlama gelir: Ülkede yasal olarak ikamet eden diğer yabancılara tanınan tüm haklara sahip olursunuz. Çalışma, ev kiralama, seyahat etme, sağlık ve eğitim hizmeti alma gibi haklarınız olur. En önemlisi de, sınır dışı edilme korkunuz olmaz. Göçmen işçilerin örgütlenmesi, sendikal örgütlülüğün gelişmesine yardımcı olur, sendikaların gittikçe çeşitlenen işçi topluluklarını temsil etmesini sağlar.

Göçmen işçileri örgütleyen birleşik işçi hareketi, hükümetin ekonomik baskılarıyla ve güvencesiz çalışmayla mücadelede güçlü olur.

Göçmen işçilere yönelik ayrımcılık, diğer gruplara yönelik (cinsiyet, yaş, ırk, etnik köken, din, cinsel yönelim veya cinsel kimlik) ayrımcılıktan farklı değildir. Göçmen işçiler de aynı gerekçelerle çoklu ayrımcılığa maruz kalmaktadırlar.

Tüm göçmen işçiler, her türlü ayrımcılık, sömürü ve/veya istismara karşı korunma hakkına sahiptir.

Kayıt dışı göçmen işçiler sıklıkla tecrit edilmekte ve hakları verilmemektedir. Sendikalara, bu işçilerin desteklenmesi adına önemli görevler düşüyor.

Göçmenlerin güvencesizliğinin ucuz emeğe tahvil edilmesi kabul edilemez. Öncelikle kayıt dışı çalışmaya, bu şekilde çalışarak geçinen hiçbir emekçinin mağdur edilmediği koşullarla son verilmelidir.

Göçmen veya vatandaş, tüm çalışanlar eşit haklara sahip olmalıdır. Sendikalar bu hakların kazanılmasında ve her seviyede uygulanmasında etkili olmalıdır. Kayıt dışı göçmen işçilerin haklarını savunmak; hem insan haklarını savunmak, hem de işçi haklarını garanti altına almak açısından çok önemlidir.

Göçmen işçi hakları, İNSAN HAKLARI'dır.

Göçmen işçiler, işçi sınıfının ayrılmaz bir parçasıdır!

Göçmenlerle dayanışmak için Antikapitalist Blok'a katılın!

Tüm bu bilgilerin ışığında, salgından ekonomik ve ekolojik krize, sosyal hakların gaspından savaş ekonomisine, günümüzde hayatımızı ve geleceğimizi tehdit eden sorunların kaynağını kapitalizmde gören ve bunun için kapitalizmle mücadele etmeyi esas alan bir hareket için göçmenlerle dayanışmayı genişletmenin ne denli elzem bir gündem olduğunu anlatmaya çalıştık.

Ancak ne yazık ki bugün siyasetin içine hapsedildiği pragmatik seçim ve koalisyon hesaplarına baktığımızda, muhalefet olarak anılan partilerin ya bu meseleyi gündemine almadığını yahut doğrudan ve açıkça göçmen düşmanlığı yaptıklarını görüyoruz.

Dolayısıyla siyaseti seçime indirgemeyen, tüm halklardan emekçileri bir araya getirmeyi hedefleyen ve bu şekilde parlamenter partilere de göçmen meselesiyle ilgili tutum almaya yönelik baskı yapabilen bir harekete ihtiyacımız olduğunu söylemek gerekiyor.

Çünkü göçmenlere yönelik nefret ve ırkçılık, senelerdir üzerimize çöken baskıcı ve zorba siyasete karşı verilecek mücadelenin dışında bir gündem değil, tüm bu sorunların kalbinde yatan bir mesele. Göçmenler için eşitlik talep etmeden, göçmenlerle yan yana özgürlük için yürümenin yollarını aramadan bu günlerden daha iyilerine gitmenin siyasetini düşünmek mümkün değil.

Bu yüzden bizlere, daha iyi bir yaşam isteyen, bunun yolunu kapitalizme karşı mücadelede gören herkese, tüm taleplerimizi seçim sonrasına erteleyen parlamenter siyasetin dışında, taleplerimizi bugünden savunmayı ve bunun için örgütlenmeyi merkezine koyan alternatif bir hareket lazım.

Bu hareket tüm emekçilerin, kendi taleplerini hep birlikte savunduğu, kapitalizmin gerek kaba kuvvetle gerekse fakirlikle baskı altına aldığı tüm toplumsal güçlere hitap edebilecek ve bunları bir araya getirmeyi hedefleyen Antikapitalist bir blok olarak görülmelidir.

Göçmenlere yönelik her saldırı, hepimize gözdağı vermek içindir. Göçmenlere yönelik nefreti örgütleyen her siyaset, sahte bir milli birlik maskesinin ardında bizleri yalnızlaştırmayı ve güvensizliğe mahkûm etmeyi hedefler.

Tüm bunları arkamızda bırakmak çocukça bir hayal değil, bir zorunluluk. Çünkü kendi taleplerimizi ertelediğimiz her bir günün sonunda, bir adım daha geriden başladığımız yeni bir güne uyanıyoruz.

Antikapitalist Blok, "Bütün göçmenler kardeşimizdir" sloganı ile hareket eder. Bizler esas olarak bütün sınırların kaldırılmasını, isteyen herkesin istediği yerde yaşayabilme hakkını savunmaktayız. Acilen bütün göçmenlere çalışma, barınma, sağlık, eğitim ve seyahat haklarının verilmesini istiyoruz. Savaşlardan, baskılardan kaçan göçmenlere mültecilik hakkı verilmesini talep ediyoruz.

Bütün insan hakları aktivistlerini, göçmenlerle dayanışmak isteyen herkesi Antikapitalist Blok 'ta birlikte çalışmaya davet ediyoruz.

Hazırlayanlar:
Ayşe Demirbilek
Faruk Sevim
Sibel Erduman
Deniz Güngören
Tuna Emren

Göçmenler ve daha pek çok mücadele başlığı ile ilgili tartışmalar ve haberler için sosyal medya hesaplarımızı takip edin:

Facebook: Hepimiz Göçmeniz - Irkçılığa Hayır

Youtube: Hepimiz Göçmeniz

Instagram: @hepimizgocmeniz

Twitter: @HepimizGocmeniz